

L'estil «manchesterià» de la fàbrica Balcells

PATRIMONI. Aquesta fàbrica de pisos es considera la primera mostra a Manresa de la tipologia industrial anglesa i s'ha rehabilitat amb l'èxit per usar-la com a escola de música. És un dels exemples de recuperació del patrimoni industrial de la ciutat.

L'edifici, dissenyat per l'arquitecte Pere Samsó el 1890, era més gran però una part s'ha ensorrat per convertir-la en una plaça pública. L'edifici groc de planta baixa que hi ha just al davant també en formava part. Es tracta d'un edifici de quatre façanes amb planta quasi quadrada compost de baixos i 4 pisos d'alçada. La nova escala principal i l'ascensor s'han situat en un vèrtex. Les quatre façanes tenen una composició típica de l'arquitectura industrial *manchesteriana*, que es caracteritza per la repetició regular de les obertures i la verticalitat. La composició de les façanes és simètrica, amb amplis finestrals que permeten la il·luminació interior. Els murs són de pedra i arrebossat amb franges delimitades per línies d'impòsta. Les finestres estan coronades amb arcs ressaltats de maó arrebossat. La planta és diàfana i l'interior està format per grans espais suportats per columnes de ferro amb sostres alts. L'estructura és de pilars de fosa i bigues de fusta. Al llarg de la rehabilitació feta entre 1997 i 1998 es va consolidar l'estructura de l'edifici, es va substituir la coberta i es va recuperar la façana. Posteriorment, l'edifici s'ha adequat a la nova funció amb aïllaments acústics, vidres especials i materials de fusteria. Malgrat els canvis, l'edifici manté la seva estètica industrial i ha guanyat molta presència i bellesa.

Foto: Francesc Rubí

Forma part del catàleg de Manresa perquè és un referent del passat industrial de la ciutat i per la seva importància artística. El seu valor principal és la tipologia de fàbrica de pisos que es veu reflectida en la façana i en l'estructura interior.

L'empresa propietària era Sederías Balcells, que també tenia fàbrica a Calaf. Fou la introductora a Manresa del teixit mecànic de la seda i una pionera en la introducció del treball femení en el sector, que fins al segle XIX s'havia desenvolupat en obradors artesanals distribuïts per les cases.

PER SABER-NE MÉS:

Joaquim Sarret i Arbós: *Història de la Indústria, del comerç i dels gremis de Manresa*, Monumenta Històrica (vol. III), Manresa, 1923.

Llorenç Ferrer: *La indústria de la seda a Manresa*, a *El món de la seda i Catalunya*, Museu Tèxtil de Terrassa, Diputació de Barcelona, Terrassa, 1991.

Josep Oliveras: *La consolidació de la ciutat industrial: Manresa (1871-1900)*, Ed. Caixa de Manresa, Manresa, 1986.